

کمک‌های جامعه جهانی و افزایش شکاف و تنش داخلی

رحیم حمیدی

اجتماعی و فرهنگی یک سیاست تبعیض آمیز منجر به برجسندن حکومت مرکزی نگردد و افغانستان یکبار دیگر وارد منازعه و جدال‌های گذشته نگردد.

سوم؛ فساد گسترده باعث به هدر رفتن کمک‌های جامعه جهانی شده است. همه در مورد نقش فساد در هدر دادن کمک‌های جامعه جهانی اتفاق نظر دارد. در واقع، مردم، حکومت و جامعه جهانی پذیرفته است که فساد عامل اساسی در هدر رفتن کمک‌ها در افغانستان شده است. اما، تلاش‌ها به منظور کاهش فساد همواره ناکام بوده است. نهاد‌های که برای مبارزه با فساد تأسیس شده است خود در کام فساد غرق شده است. حکومت وحدت ملی تلاش‌های مبارزه با این پدیده را پیچیده نموده است. است. اما، تلاش‌های حکومت وحدت ملی مبارزه با این پدیده را پیچیده نموده است. است. این کار داخلی گاری ایجاد می‌کند

و سبب پیچیدگی می‌شود. در آن صورت، سخت و دشوار است که به توان با فساد به صورت جدی مبارزه نمود.

حکومت وحدت ملی با وجود تلاش‌ها، از به دام انداختن عاملین فساد ناکام بوده است. موارد و قضایای کلان اقتصادی را توجه ننموده است. به عنوان مثال؛ برخی مقامات بلند پایه حکومت متهم به فسادهای کلان بوده است. حکومت وحدت ملی نه تنها آن‌ها را به دادگاه به منظور پاسخ دهی نکشاند است، بلکه به آن‌ها پست‌های مهم نیز داده است. این نشان می‌دهد که حکومت در امر مبارزه با فساد به صورت گزینشی عمل می‌کند و تنها افراد بدون پشتوانه سیاسی را هدف می‌گیرد. این منجر به کاهش فساد در جامعه نمی‌شود بلکه بسیاری را جرسورتر می‌سازد تا بیش از پیش اقدام به فساد نماید.

بسیار از پست‌های مهم نیز در جذب کمک‌ها و هم در اجرای پروژه‌ها و توزیع کمک‌ها اساسی و بنیادی است. ما نباید کاری کنیم که هم کمک‌ها را از دست دهیم و هم تنش را در جامعه افزایش دهیم.

فشاری مردم محل به گروه‌های شورش‌ی هانند گروه طالبان شده است. زیرا، مردم فکر می‌کند که بدون اجازه گروه طالبان امکان تطبیق پروژه وجود ندارد. به همین خاطر، پروژه‌های زیادی که در مناطق ناامن و در حال جنگ عملی شده است منتج به نتیجه نشده است.

در واقع، هدایت دادن پروژه به مناطق ناامن منجر به هدر رفتن کمک‌های جامعه جهانی نیز شده است. زیرا، اگر از یک حکومت افغانستان و یا موسسات و سازمان‌های بین‌المللی پروژه‌های را تطبیق نموده است از طرف دیگر گروه طالبان دست به ویرانی و خرابی آن زده است. اکنون کمتر پروژه‌ها وجود دارد که طالبان و یا دیگر گروه‌های شورش‌ی آن را تخریب و ویران نکرده باشد و یا اقدام به ویرانی آن نگرفته باشد. بنابراین، توزیع کمک‌ها در داخل افغانستان با رویکرد پیشین یک اشتباه مشخص شده است که نوع نگاه و رویکرد جامعه جهانی تا حدی زیادی اشتباه است. زیرا، تطبیق پروژه‌ها و به مصرف رساندن کمک‌ها در مناطق ناامن باعث افزایش

فشاری مردم محل به گروه‌های شورش‌ی هانند گروه طالبان شده است. زیرا، مردم فکر می‌کند که بدون اجازه گروه طالبان امکان تطبیق پروژه وجود ندارد. به همین خاطر، پروژه‌های زیادی که در مناطق ناامن و در حال جنگ عملی شده است منتج به نتیجه نشده است.

در واقع، هدایت دادن پروژه به مناطق ناامن منجر به هدر رفتن کمک‌های جامعه جهانی نیز شده است. زیرا، اگر از یک حکومت افغانستان و یا موسسات و سازمان‌های بین‌المللی پروژه‌های را تطبیق نموده است از طرف دیگر گروه طالبان دست به ویرانی و خرابی آن زده است. اکنون کمتر پروژه‌ها وجود دارد که طالبان و یا دیگر گروه‌های شورش‌ی آن را تخریب و ویران نکرده باشد و یا اقدام به ویرانی آن نگرفته باشد. بنابراین، توزیع کمک‌ها در داخل افغانستان با رویکرد پیشین یک اشتباه مشخص شده است که نوع نگاه و رویکرد جامعه جهانی تا حدی زیادی اشتباه است. زیرا، تطبیق پروژه‌ها و به مصرف رساندن کمک‌ها در مناطق ناامن باعث افزایش

آیا چالش اصلاحات انتخاباتی حل خواهد شد؟

مهدی مدیر

شد و ضرب فساد در کمیسیون های انتخاباتی نیز پایین نخواهد آمد.

از نسوی دیگر معلوم نیست که موضع مجلس نمایندگان به عنوان نهاد قانون گزار کشور بعد از برگشت از رخصتی تابستانی، در قبال حکم کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون حکم کشور چگونه خواهد بود. آیا مجلس نمایندگان این حکم را می‌پذیرد و در نتیجه مشخص می‌سازد که بلندترین مرجع تصمیم‌گیری در موضوعات حقوقی کمیسیون نظارت بر تطبیق قانونی است و نه مجلس نمایندگان و یا اینکه با رد این حکم و ایستادن در مقابل فرمان تقنینی جدید رئیس جمهور غنی، فاز جدیدی از اختلافات سیاسی میان مجلس نمایندگان و حکومت شکل می‌گیرد و همه چیز دوباره در حالت ابهام قرار می‌گیرد.

همچنان نگرانی‌های دیگر از اختلافات درونی حکومتی وجود دارد. معلوم نیست که آیا ریاست اجراییه و ریاست جمهوری می‌توانند با توافق هم تا آخر پروسه‌های اصلاح نظام انتخاباتی پیش بروند یا خیر. آنچه که از گذشته مشخص شده است این است که احتمال بروز اختلافات منتفی نیست و در هر مرحله‌ی از پروسه اصلاحات انتخاباتی امکان دارد که هر جانب حکومت باهم اختلاف پیدا کنند و در نتیجه پروسه‌ی اصلاح نظام انتخاباتی کشور به تعویق بیفتد و با چالش دیگری روبرو گردد؛ چالشی تنها دو رهبر حکومت وحدت ملی از پس مدیریت و حل آن بر خواهند آمد.

مسئله توزیع تذکره‌های الکترونیکی، منشخص نبودن زمان انتخابات و نبود یک تقویم زمان بندی شده‌ی انتخاباتی، از چالش‌های دیگر بر سر راه آوردن اصلاحات در نظام انتخاباتی و برگزاری انتخابات است. هرچند حکومت گفته است که طبق نظر به‌ی حقوقی کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی اصلاحات نظام انتخاباتی را شروع کرده است و همچنان روی توزیع تذکره‌های الکترونیکی کار می‌کند تا مردم افغانستان به حقوق اساسی شان دست یابند.

توزیع تذکره الکترونیکی برای شهروندان کشور یکی از وعده‌های جدی رئیس جمهور غنی و رئیس اجراییه بود و یکی از اهداف اصلی حکومت وحدت ملی. اما اختلاف‌ها بر سر درج بعضی از اسامی‌ها در این تذکره‌ها، پروسه‌ی کاری تذکره‌های الکترونیکی را با مشکل مواجه ساخت و به تعویق انداخته شد. توزیع تذکره‌های الکترونیکی یکی از راه‌های کاهش فساد در کمیسیون‌های انتخاباتی و همچنین تضمین شفافیت انتخابات است. بدون توزیع این تذکره‌ها شفافیت انتخابات تضمین نخواهد

قدرت تکیه بزنند، انتخابات یکی از راه‌های بدست آوردن مشروعیت قدرت از طریق مردم است.

اما تنها رد شدن فرمان‌های تقنینی رئیس جمهور چالش اصلی بر سر راه آوردن اصلاحات در نظام انتخاباتی کشور نیست. مسئله اصلاحات نظام انتخاباتی بر خورد نکرده باشد و یا اقدام به ویرانی آن نگرفته باشد. بنابراین، توزیع کمک‌ها در داخل افغانستان با رویکرد پیشین یک اشتباه مشخص شده است که نوع نگاه و رویکرد جامعه جهانی تا حدی زیادی اشتباه است. زیرا، تطبیق پروژه‌ها و به مصرف رساندن کمک‌ها در مناطق ناامن باعث افزایش

قدرت تکیه بزنند، انتخابات یکی از راه‌های بدست آوردن مشروعیت قدرت از طریق مردم است.

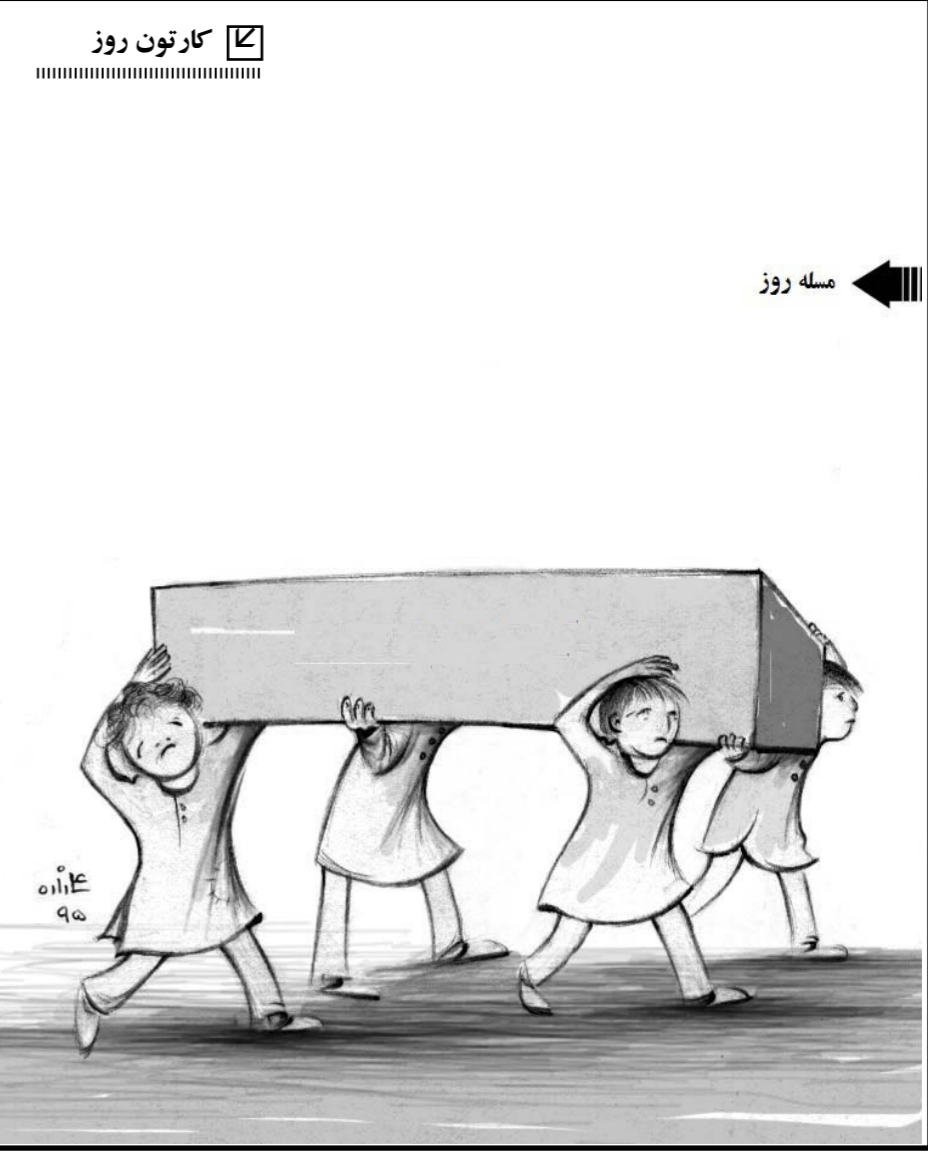
اما تنها رد شدن فرمان‌های تقنینی رئیس جمهور چالش اصلی بر سر راه آوردن اصلاحات در نظام انتخاباتی کشور نیست. مسئله اصلاحات نظام انتخاباتی بر خورد نکرده باشد و یا اقدام به ویرانی آن نگرفته باشد. بنابراین، توزیع کمک‌ها در داخل افغانستان با رویکرد پیشین یک اشتباه مشخص شده است که نوع نگاه و رویکرد جامعه جهانی تا حدی زیادی اشتباه است. زیرا، تطبیق پروژه‌ها و به مصرف رساندن کمک‌ها در مناطق ناامن باعث افزایش

جمهوری آمده است که «برای پیشگیری از تضييع حقوق اساسی شهروندان، حکومت بر اساس ماده ۷۹ قانون اساسی می‌تواند هر نوع فرمان تقنینی جدید را در ایام رخصتی شورای ملی در مورد انتخابات و کمیسیون‌های انتخاباتی صادر نماید و این فرمان در سسال اخیر دوره تقنینیه، بدون ارائه به شورای ملی قابل تطبیق می‌باشد.»

با توجه به اینکه هر دو مجلس شورای ملی افغانستان از چند روز قبل برای ۴۵ روز در رخصتی تابستانی به سر می‌برند و از طرف دیگر اینکه مجلس نمایندگان سسال آخر کاری‌اش را سپری می‌کند، این دو موضوع رئیس جمهور غنی را قادر به صدور فرمان تقنینی درباره اصلاح نظام انتخاباتی بدون تأیید پارلمان می‌کند.

حکومت گفته است که بر اساس حکم کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی کشور، کار روی اصلاحات انتخاباتی از دیروز شنبه آغاز گردیده است. اما هنوز روشن نیست که روند اصلاحات انتخاباتی را حکومت چگونه مدیریت می‌کند و چه کارهایی در راستای اصلاح نظام انتخاباتی کشور آغاز شده است.

اصلاح نظام انتخاباتی یکی از بخش‌های اساسی توافق نامه‌ی ایجاد حکومت وحدت ملی است. اما تنش‌های سیاسی بین رهبران حکومت وحدت ملی، باعث شده است که آنها هنوز نتوانند به یک توافق جامع و کلی در این مورد دست یابند و اصلاح نظام انتخاباتی کشور بصورت عملی آغاز کنند. این مسئله باعث شده است که مردم نیز باور خود به حکومت را از دست بدهند و بنا به گفته‌ی چندی پیش‌رئیس

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می‌نماید.

هیئت تحریر و ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی‌شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگتر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتوربست: خالق علی زاده

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷

سازوکار ناقص امنیتی

حفیظ الله زکی

وقتی بحث امنیت مطرح می‌شود، یک مفهوم سازنده، مطلوب، مفید و راهگشا از آن مراد می‌گردد که تحکیم پایه‌های نظام و اقتدار و مشروعیت حاکمیت و ثبات و دوام نظم و قانون در جامعه به آن مرتبط می‌گردد.

در اهمیت و ضرورت امنیت در جامعه جدال و اختلافی وجود ندارد؛ همه حکومت‌ها برای تأمین امنیت به‌عنوان اساس توسعه و پایداری نظام و زمینه‌ساز رفاه و آسایش عمومی، سرمایه‌گذاری می‌نمایند. اما پرسش اصلی و اساسی اینجاست که چرا سرمایه‌گذاری‌ها، خط مشی‌ها، راهکارها و راهبردهای امنیتی در کشور ما کارایی و اثربخشی لازم را ندارد و چرا موضوع امنیت همواره چالش اساسی در نظام امنیتی و سیاستگذاری‌های عمومی کشور به حساب می‌آید و علیرغم همه آمادگی‌ها و ساز و کارها، دیوار امنیت از استحکام لازم برخوردار نمی‌شود.

حوادث اخیر و بی‌آبی که از اول سال آغاز شد و با درگیری‌ها و حملات انتحاری و انفجاری دیگر در کابل و ولایت‌های دیگر ادامه یافت، برجسته‌ترین نمونه ناکارایی سیاستگذاری‌های امنیتی در افغانستان می‌باشد؛ اما این که ریشه این ناکامی‌ها و نارسایی‌ها در کجا است؟ پیش‌بینی آن کمی دشوار به نظر می‌رسد؛ ولی به‌صورت کلی می‌توان از چند عامل در این زمینه نام برد:

پدیده ناامنی و هر سیاستگذاری ناکام و ناموفقی که در عرصه‌های مختلف اداری، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و حقوقی مشاهده می‌شود، نشأت یافته از یکسری تنگناها و پیچ و خم‌های ارزشی و ساختاری است که فرایند تصمیم‌گیری و سیاستگذاری را در نظام اداری کشور با مانع روبرو ساخته‌اند.

نارسایی‌های ارزشی، سمت و سوی سیاستگذاری‌ها، برنامه ریزی‌ها و راهکارها را به بیراهه می‌کشاند و موجب ناکارایی حکومت، کمسست اجتماع و ایجاد بحران در روند دموکراتیزه کردن کشور و نهادینه سازی ارزش‌های نوین بر مبنای عقلانیت و خردپذیری می‌گردد.

دخل و تصرف در عوامل فرهنگی در همه جوامع و به خصوص جوامع توسعه نیافته در کوتاه مدت امکان پذیر نیست و لذا هرگونه تغییر بایستی بسا برنامه‌ریزی دقیق و سنجیده و در درازمدت همراه گردد. در این فرایند حد اقل سه موضوع به حیث عوامل تسهیل کننده در سیاستگذاری‌ها و برنامه‌ریزی مطرح می‌شود: ۱- مشارکت سیاسی ۲- توسعه و تقویت نهادهای مدنی و دموکراتیک ۳- رشد طبقه متوسط (صنعت کاران، تجاران، بازاریبان و ...)

نارسایی کشور در این زمینه اولاً به عدم توافق در مفاهیم ارزشی چون اسلام، عدالت، آزادی، برابری و ... بر می‌گردد که روی تعریف و تعیین مصداق آن اختلاف نظر جدی وجود دارد. ثانیاً به ساز و کارهایی بر می‌گردد که بستر تحقق توافق عمومی را در قلمروی جغرافیایی فراهم می‌سازد.

نارسایی‌های ساختاری، فرسودگی نظام اداری را در پی می‌آورد و با فرسودگی نظام اداری، انتظارات عمومی از دولت بر آورده نمی‌شود و در کارکرد سیستم اداری اختلال ایجاد می‌گردد و میزان حمایت شهروندان از حکومت کاهش می‌یابد. از این رو تا نظام اصلاح نگردد و عناصر ناکارآمد، مخرب و مضر از بدنه نظام برچیده نشود، تأمین امنیت و رفاه و آسایش مردم تصور واهی خواهد بود.

از نسوی دیگر نبود امنیت و ثبات در یک کشور گسترش فساد اداری را نیز به وجود می‌آورد. براین اساس ادامه نآرامی‌ها و خشونت‌ها در افغانستان سبب گردیده که زمینه مناسبی برای فساد اداری به وجود آید و عوامل فساد انگیز در ادارات دولتی با خیال آرام به فساد ششان و نیزارتباط با مافیای فساد را ادامه دهند. در دنیای امروز ثبات و امنیت یکی از محوری ترین ارکان اقتدار در هر کشوری به شمار می‌رود، به همین دلیل کشوری که از ثبات بیشتر برخوردار باشد در سطح بین‌المللی نیزاز اقتدار و قدرت بیشتری برخوردار است، و قتی از اعتبار بیشتری برخوردار بود دوام مسیر پیشرفت و توسعه را به سرعت طی می‌کند، زیرا سرمایه گذاری‌های داخلی و خارجی بستگی تام و تمام به ثبات و امنیت دارد. در کشوری دارای امنیت و ثبات سیل سرمایه‌ها و اعتبارات خارجی سرازیر می‌گردد و نیز در سایه ثبات و آرامش دانش علمی و تخصصی نسل جوان کشور بالا می‌رود و با بالا رفتن میزان تخصص و افزایش افراد متخصص، توسعه پایدار به وجود می‌آید.